

Het nieuwe lied

De uitdrukking ‘*het nieuwe lied*’ heeft al meer dan eens gelovigen beziggehouden die het Woord onderzoeken. En meer in het bijzonder misschien wel hen die er zich op toeleggen de profetieën beter te begrijpen. De bestaande uitleggingen hebben mij nooit helemaal bevredigd. De overheersende gedachte bij sommigen die (hoewel hij niet volledig is) het meest met onze uitleg overeenkomt, is dat het nieuwe lied de Heer Jezus verheerlijkt als *Overwinnaar*. Het zal gemakkelijk aan te tonen zijn, dat deze verklaring niet nauwkeurig is en dat zij niet helemaal beantwoordt aan de gedachte die ligt opgesloten in de uitdrukking ‘het nieuwe lied’.

Ik denk dat het onderzoek van de verschillende gedeelten waar wij die uitdrukking aantreffen, ons een meer nauwkeurige verklaring zal geven. Ik hoop dat dit onderzoek niet alleen voedsel geeft aan ons verstand; integendeel, laat het mogen dienen tot opbouw van de zielen door meer de veelvoudige heerlijkheid van onze aanbiddelijke Heer en Heiland te leren waarderen. Voordat wij onze conclusie te kennen geven, zullen wij zo beknopt mogelijk alle gedeelten onderzoeken waar deze uitdrukking voorkomt.

Openbaring 5

‘En zij zingen een *nieuw lied*, zeggende: U bent waardig het boek te nemen, en zijn zegels te openen’ (vs. 9).

Wij beginnen ons onderzoek met dit hoofdstuk, omdat wij er zeer duidelijk in uitgedrukt vinden:

1. de sfeer waarin het nieuwe lied gezongen wordt;
2. de personen die het zingen;
3. de inhoud van het lied en het Voorwerp, dat er in verheerlijkt wordt.

In dit lied hebben we, hoewel we met schroom over soorten spreken, het ‘model’ van het loflied. Dat wil zeggen: dit lied bevat alles wat maar door lofzeggingen kan worden uitgedrukt.

Als **eerste** merken we dan op, dat de *plaats* waar het lied wordt aangeheven, de hemel is, waar de troon van God is gevestigd, in het midden waarvan men het Lam ziet, staande als geslacht.

Vervolgens zien we dat het *de verheerlijkte heiligen* zijn die het nieuwe lied aanheffen. Men ziet ze hier in hun volkomen aantal. Ze hebben de hemel al tot hun eeuwige woonplaats, en ze zitten op hun eigen tronen.

Deze heiligen met de vier levende wezens omvatten de opgestane en verheerlijkte hemelse verlostten, d.w.z. allen die de behoudenis beërfd hebben vanaf de zondeval tot op het ogenblik dat de profetische gebeurtenissen van het einde zullen beginnen. Deze verheerlijkte heiligen kunnen met inzicht Hem prijzen Die voor hen gestorven is en van Wie de opstanding hun de heerlijke plaats verworven heeft die zij tot in eeuwigheid zullen

bezitten. Zij zijn koningen en priesters, deelgenoten van Hem Die de hoogste Koning en Priester is.

Het bezingen van de *hemelse* heerschappij treedt in hun lied het meest op de voorgrond. Maar de regering waaraan zij (en anderen met hen) ook deel zullen hebben, wordt daarom niet weggelaten: 'En zij zullen over *de aarde* heersen' (vs. 10). Deze gebeurtenis is nog toekomstig; de oudsten bezitten in dit gedeelte de heerschappij over het aardse deel van het Koninkrijk nog niet, maar wel nemen zij al deel aan de hemelse regering, wat trouwens van nog veel grotere waarde is.

In de **derde** plaats merken we op, dat *Hij (Hij alleen, het geslachte Lam)* het *Voorwerp* is van het nieuwe lied. *Hij* is het Die als het hemelse middelpunt van alle dingen ons voor ogen wordt gesteld. Wanneer we op de *inhoud* van het nieuwe lied letten, dan zien we dat het Christus verheerlijkt, Die *door Zijn offer de overwinning heeft behaald* over alle macht van de vijand, opdat Hij met Zijn bloed voor God een grote menigte van aanbidders zou kopen. Het nieuwe lied evenwel, dat zoveel inhoudt, beschrijft hier niet, zoals we al gezegd hebben, de bijzondere betrekking van de verlostten tot de aardse sfeer, want het bepaalt er zich toe te zeggen: 'Zij *zullen* over de aarde *heersen*'. Christus Zelf heeft overwonnen om het boek te openen en zijn zegelen te verbreken, d.w.z. om de oordelen uit te voeren die de aarde zullen bevrijden. Maar in hoofdstuk 5 is Zijn regering hier beneden nog niet gevestigd en als gevolg daarvan ook die van de heiligen nog niet. Dit kan niet plaats hebben dan door de oordelen, die spoedig hierna zullen beginnen.

Niet hier, maar in hoofdstuk 19 van het Boek Openbaring zien we Hem persoonlijk als Rechter op de aarde verschijnen. Zijn betrekking als Koning tot Zijn volk Israël wordt in hoofdstuk 5 door deze woorden uitgedrukt: 'de Leeuw uit de stam van Juda, de wortel van David' (vs. 5). Maar deze koninklijke Overwinnaar wordt ons op een veel meer verheven manier voorgesteld in het nieuwe lied. We zien daar Hem, Die alle macht heeft in hemel en op aarde, Die door één offerande, de offerande van Zichzelf, de macht van de satan heeft verbroken en de verheerlijkte heiligen tot in eeuwigheid aan hun wrede vijand heeft ontrukkt.

Wij, de heiligen, die nu op de aarde zijn, verwachten de komst van de Heer; wij hebben door de hoop aan dit toneel deel. Maar ook nu kunnen we al vooraf het nieuwe lied van Openbaring 5 aanheffen. Hoewel we nog in onze toestand van onvolmaaktheid verkeren, zijn we toch al met Christus opgewekt en we zijn door de Geest daar, waar onze verheerlijkte Heer is.

Het nieuwe lied in de Psalmen

Laten we nu het nieuwe lied bekijken en lezen, zoals het in de **Psalmen** voorkomt. Een eerste heel belangrijke opmerking is deze: in de Psalmen is de sfeer waar het nieuwe lied wordt gezongen, niet de hemel, maar de aarde, waar de regering van Christus gevestigd is, of op het punt staat gevestigd te worden.

Ik wil hiermee zeggen, dat wanneer op de aarde het nieuwe lied wordt aangeheven, deze al snel helemaal van karakter zal veranderen of al veranderd zal zijn. De aarde zal dan niet meer het toneel zijn van het kwade; verwijdering van God wordt dan niet meer gevonden, zoals dit nu het geval is; zij is dan niet meer het gebied waar satan heerst.

Het zal dan een vernieuwde aarde zijn, die vergeleken kan worden bij een tapijt dat

uitgeklopt is, waardoor de onreinheden verwijderd zijn. De aarde is door de oordelen van haar bezoedeling gereinigd, om de voetbank van de voeten van de Heer te worden. Kortom: zij zal dan verlost zijn van de macht van satan, die voor duizend jaren gebonden zal worden. Wanneer deze grote gebeurtenis plaats gehad heeft, moet de tegenwoordige schepping waardig zijn, om de Koning, van Wie de regering dan begint, te begroeten.

Chronologisch genomen komt dus het nieuwe lied in de Psalmen na dat van Openbaring 5. Dit laatste verheerlijkt in de hemel de nu nog toekomstige dag, waarop de Heer het boek neemt en er de zegelen van verbreekt, om daardoor die oordelen te laten beginnen die Zijn regering hier op aarde zullen voorbereiden.

Psalm 33

'Zing vrolijk in de Heere, rechtvaardigen! Een lofzang past de oprechten. Loof de Heere met de harp, zing psalmen voor Hem met de harp en de tiensnarige luit. Zing voor Hem een nieuw lied' (vs. 1-3).

Deze Psalm is een vervolg op Psalm 32, die met een *welgelukzalig* begint en waarin wij 'vrolijke gezangen van bevrijding' horen (vs. 7) op grond van het werk van het kruis, toegepast op schuldigen, die hun zonden voor God hebben beleden. De ziel is van al haar schuld verlost; God Zelf heeft de ongerechtigheid van haar zonde vergeven (vs. 5). Er is alleen maar blijdschap voor haar; de zondaar is een rechtvaardige geworden door de verlossing, een 'oprechte van hart' door de belijdenis van de zonden (zie Ps. 32:1,11; 33:l). Dan weerklinkt het nieuwe lied (33:3).

De Psalm waarmee wij ons nu zullen bezighouden heeft een zekere overeenkomst met Openbaring 5. In beide gedeelten is **de verlossing de grondslag van alles**, maar in de Openbaring is het een hemelse voorstelling, hier een aardse. Als gevolg van de verlossing wordt de gelukkige vrijgekochte in het Duizendjarige Vrederijk ingevoerd. De aarde is dan getuige 'van gerechtigheid en gericht en zij zal vol zijn van de goedertierenheid van de Heere' (vs. 5). Deze goedertierenheid zal over de verlostten zijn 'zoals wij op U hopen' (vs. 22). Zij zullen daar zijn waar 'de Heere gevreesd wordt' (vs. 8), waar 'Hij hun aller hart vormt' (vs.15), waar 'al de Zijnen op Zijn goedertierenheid hopen' (vs. 18) en 'zich in Hem verblijden' (vs. 21). Door de verlossing heeft God Zich een volk als erfenis uitverkoren (vs. 12). Hij, de Schepper, voert hen in in de volle zegeningen op de aarde, na de raad van de heidenen vernietigd te hebben (vs. 10).

Deze Psalm biedt ons dus drie dingen aan, die al in Openbaring 5 zijn aangeduid:

1. een nieuw toneel, namelijk een aarde die vol is van de goedertierenheid van de Heer;
2. een nieuw volk, dat rechtvaardig is en oprecht van hart;
3. een nieuw lied, dat de resultaten verheerlijkt van een werk, dat door het geloof is aangenomen.

Dit werk omvat de verlossing, de overtreding die vergeven is, de zonde die bedekt is, het geweten dat gereinigd is en bovendien is het de grondslag van alle toekomstige zegeningen.

Psalm 40

'Hij legde mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God' (vs. 4). Deze Psalm stelt ons Christus voor, Die als Mens in volkomen gehoorzaamheid op aarde wandelt om de wil

van de Vader te doen. We zien er Hem, Die Zelf *het Offer* werd en Zich daardoor in de plaats stelt van de offers van de wet, die God niet hebben behaagd. We zien er Christus *verbrijzeld*, doordat Hij de ongerechtigheden op Zich heeft genomen van hen die van zonde verlost zouden worden. God heeft Hem dan ook door de *opstanding* verhoord: 'En Hij heeft Mij uit een ruisende kuil, uit modderig slijk opgehaald, en heeft Mijn voeten op een rotssteen gesteld' (vs. 3). Hij is de opgestane Mens en in deze toestand laat Hij de Zijnen delen.

Hij Zelf is het Die een nieuw lied aanheft, toepasselijk op de nieuwe toestand waarin Hij door de opstanding gekomen is. Het is een lied dat aan *God* is gewijd. De opstanding is dus hier de overwinning die verheerlijkt wordt, meer dan het werk van de verlossing dat op het kruis werd volbracht, en waarover Openbaring 5 en de Psalmen 32 en 33 spreken. De heiligen hebben aan deze overwinning deel, waarom dan ook gezegd wordt dat het nieuwe lied, door Christus als Mens aangeheven, een 'lofzang voor onze God' is. Het onderwerp van het lied is de verheerlijking van God, Die overwonnen heeft over de macht van de dood door de Mens Christus Jezus op te wekken en door dezelfde positie te schenken aan hen voor wie Christus een Plaatsvervanger en een Redder geworden is.

In Psalm 40 zijn de heiligen niet op de nieuwe aarde, zoals in Psalm 33. Christus is er door de opstanding in een nieuwe toestand gekomen en daar leidt Hij ook de Zijnen binnen. De Zijnen hebben deel gekregen aan een totaal nieuw leven, een leven van de opstanding, waarbij een nieuw lied toepasselijk is. Christus is in deze nieuwe toestand gekomen en Hij heeft Zijn vrijgekochten er ook ingevoerd. De nieuwe toestand waarin die zich bevinden, hebben ze dus gekregen door de opstanding van Christus.

Het is met de Christen nu ook zo. Lichamelijk is hij nog in dezelfde toestand. Christus is in het midden van de Zijnen. Zij zijn aan Hem in de opstanding verbonden, en daardoor zijn ze voor God in de totaal nieuwe betrekkingen geplaatst, waar Hij Zelf als Mens is ingegaan. Psalm 40 herinnert enigszins aan de veertig dagen die Christus na de opstanding op aarde heeft doorgebracht.

1. Het toneel verandert voor Hem; het zal voor ons ook veranderen.
2. God wordt geloofd, omdat Hij door de opstanding een einde gemaakt heeft aan onze oude toestand.
3. Deze overwinning die door God aan de tot in de dood gehoorzame Mens is geschonken, wordt door het nieuwe lied verheerlijkt.

Alleen moet er opgemerkt worden dat het *God* is (niet de *Vader*, zoals het in de regel het geval is in het Nieuwe Testament) Die door Christus geloofd wordt en die Israël met Hem verheerlijkt.

Psalm 96.

'Zing voor de Heere een *nieuw lied*; zing voor de Heere, heel de aarde!' (vs. 1).

Laten we eerst opmerken, dat de Psalmen 93 tot 100 betrekking hebben op de regering van Christus op de aarde. De woorden 'de Heere regeert' zijn een soort leidraad van deze reeks Psalmen (zie 93:1; 96:10; 97:1; 99:1). Deze regering is gegrond op de oordelen over de vijanden van Christus (Ps. 94; 97:2-5), want het kwaad zal moeten verdwijnen om plaats te maken voor de vestiging van een regering van vrede en gerechtigheid onder de scepter van de Messias.

In Psalm 95 gaat het overblijfsel van Israël met vreugde en lof voor Hem uit Die als Koning Zijn regering aanvaardt. Het hart van de getrouwen is veranderd, maar zij worden vermaand om niet meer te handelen, zoals vroeger het ongehoorzame volk aan Massa en Meriba en om hun hart niet te verharderen zoals het volk toen gedaan had.

In Psalm 96, die ons nu bezighoudt, heeft het trouwe overblijfsel de heerlijkheid gezien, waarmee de Heer Zich aan Zijn volk heeft geopenbaard, toen Hij Zijn voeten zette op de Olijfberg (Zach. 14:4). Dan gaan de boodschappers van Israël deze heerlijkheid aan *de volken* verkondigen (vs. 3), zodat dezen zich haasten de afgoden te verlaten en zich aan de Heer te onderwerpen, om dan Zijn Koninkrijk te kunnen ingaan (vs. 10). De regering is nog niet gevestigd, maar de Heer komt om de regering te aanvaarden, zoals in vs. 13 wordt gezegd: 'Want Hij komt, want Hij komt, om de aarde te oordelen; Hij zal de wereld oordelen in gerechtigheid en de volken met Zijn waarheid'. Het is het nieuwe lied van de volken.

In de volgende Ps. 97 is de regering gevestigd. Het is niet meer het overblijfsel dat 'Zijn heerlijkheid onder de volken vertelt', maar 'alle volken zien Zijn heerlijkheid' (vs. 6). Hun afgodendienst heeft opgehouden (vs. 7). Zij dienen nu 'de Allerhoogste, Die zeer hoog verheven is boven alle goden' (vs. 9).

Ps. 96-97 verheerlijken dus de plechtige aanvaarding van de regering van Christus. Niets zal voortaan tegenstand kunnen bieden. Het is het wonderbare ogenblik van het opgaan van de Zon der gerechtigheid. Er heeft een volkomen verandering van toneel plaats voor allen. De verschijning van het licht heeft de nacht vervangen voor het Israël van God, en ook voor al de volken en de hele aarde.

Voortaan kan men niet meer naar het oude lied terugkeren, hoe heerlijk het ook geweest mag zijn, zoals bijvoorbeeld het lied van Mozes aan de Rode Zee. Dit laatste verheerlijkte de overwinning van de Heer over Egypte – een overwinning die als doel had Israël helemaal tot Zijn volk te maken. Het lied werd aangeheven op het ogenblik, toen het volk de reis ging ondernemen door de woestijn – de reis die hen in het Beloofde Land moest brengen.

Hier gaat de zegepralende stoet, na de behaalde overwinning, de komende Overwinnaar tegemoet. De Koning zit nog niet op Zijn troon, maar in de Majesteit van Zijn macht en in de grootheid van Zijn verlossing zal Hij nu op Zijn troon gaan zitten. De volken (die grote menigte uit Openbaring 7, die niemand tellen kan) hebben het Evangelie van het Koninkrijk gehoord.

Psalm 98

'Zing voor de Heere een *nieuw lied*, want Hij heeft wonderen gedaan, Zijn rechterhand, en Zijn heilige arm Zijner heiligheid hebben Hem heil gebracht' (vs. 1).

Hier verheerlijkt het nieuwe lied niet wat *zal* gebeuren, zoals in Psalm 96 het geval is, maar wat de Heer heeft gedaan: 'Hij *heeft* wonderen gedaan'; Hij *heeft* Zijn gerechtigheid geopenbaard voor de ogen van de heidenvolken (vs. 1-2). Hij is de Koning, de Heer, Hij komt om Zijn regering te aanvaarden: 'Hij zal de wereld oordelen in gerechtigheid en de volken op billijke wijze oordelen' (vs. 9).

In de volgende Psalmen 99-100 is Hij gezeten op Zijn troon tussen de Cherubim in Sion. Hij

heeft het recht lief; Hij bevestigt billijkheden; Hij doet recht en gerechtigheid in Jakob. *Hij* is het nu niet Die komt, maar heel de aarde komt voor Zijn aangezicht met vrolijk gezang (Ps. 100:2). Dan weerklinkt die lofzang die ik zou willen noemen: het '*lied van de vestiging of van de inwijding van de regering*'. 'Loof Hem, prijs Zijn naam! Want de Heere is goed; Zijn goedertierenheid is voor eeuwig!' (Ps. 100:5).

Hoewel dus het Duizendjarig Vrederijk pas als volkomen gevestigd voorgesteld wordt in de Psalmen 99 en 100, is de toestand al totaal nieuw in de Psalmen 96 en 98, waar het nieuwe lied wordt aangeheven. Het oordeel heeft plaats gehad; het ware Israël heeft al iets gezien van de heerlijkheid; de volken hebben het Evangelie van het Koninkrijk ontvangen; Christus, Die in heilige pracht verschijnt, heeft al een toebereid volk; en reeds verschijnt de dauw van de jeugd uit de baarmoeder van de dageraad.

Een nieuwe toestand en nieuwe wezens ontmoeten we, die de heiligheid loven van de ware Koning, op het ogenblik dat Hij gaat zitten tussen de Cherubim op de berg van Gods heiligheid.

Psalm 144

'O God, ik zal een *nieuw lied* voor U zingen: met de luit en het tiensnarig instrument zal ik psalmen voor U zingen' (vs. 9).

Deze Psalm drukt het *verlangen* uit van hen die in de grote verdrukking zijn, namelijk om er uit verlost te worden en om eindelijk te komen tot de zegeningen van het duizendjarig rijk onder de heerlijke regering van de Messias. De Heer zal met wraak en oordeel tussenbeide komen; Hij zal door heel Zijn volk erkend worden; vrede en voorspoed zullen op een vernieuwde aarde worden aangekondigd. 'Welzalig is het volk dat het zo vergaat; welzalig is het volk, waarvan de Heere zijn God is' (vs. 15).

Psalm 149

'Hallelujah! Zing de Heere een *nieuw lied*; Zijn lof zij in de gemeente van Zijn gunstelingen!' (vs. 1).

Deze Psalm is, om zo te zeggen, het *halleluja van het nieuwe lied*. Hier zijn het niet de volken, het is alleen het Israël van God dat het lied aanheft; het weerklinkt alleen in de gemeente van de gunstgenoten (Khasidim); de *kinderen van Sion* laten het op de aarde horen.

In Openbaring 5 wordt door de hemelse, opgewekte en verheerlijkte heiligen het nieuwe lied gezongen. En zoals aan de Gemeente in de Openbaring, zo wordt aan deze heiligen van Israël op aarde een innige en bijzondere gemeenschapsoefening met de Koning gegeven. Dat is treffend en mooi; want het is in de Psalmen de hoogste uitdrukking van het nieuwe lied.

Israël, waarmee God Zich op bijzondere wijze heeft bezig gehouden, ook in oordeel en verlossing, heeft het recht om op de meest verheven en innige manier Hem op aarde te loven: 'Laten Zijn gunstelingen om die eer opspringen van vreugde opspringen' (vs. 5). Maar laten we niet vergeten dat het verschil tussen dit lied en dat van Openbaring 5 even groot is als het verschil tussen de aarde en de hemel. Wij hebben hier niet het geslachte Lam, dat de verlossing heeft teweeggebracht en Die van Zijn geliefden koningen en priesters heeft gemaakt om op de aarde te regeren. Maar wij zien de Heer der heerlijkheid, Die schitterend in Zijn regering verschijnt. Hij heeft de Zijnen met het tweesnijdend zwaard gewapend, om alle macht die zich tegen Hem verheft, te bestrijden en te vernietigen.

Alles, wat wij nu overdacht hebben, bewijst dat het nieuwe lied, zoals wij al gezegd hebben, verschillende karakters heeft. Niet alleen dat de plaats waar het wordt aangeheven, de hemel of de aarde is; en niet alleen dat het gezongen wordt door opgewekte heiligen, door Israël of door de volken. Nee, er is ook nog verschil in karakter in de Persoon, tot Wie het gericht wordt. De ene keer zien we het geslachte Lam, de Overwinnaar van satan op het kruis, de Zoon, Die uit de doden is opgewekt; een andere keer de Zoon van David, Die Zijn regering op de aarde aanvaardt. Aan Israël komt het toe, het oordeel als aards volk uit te voeren. Het hemelse volk zal ook oordelen, maar op een veel meer verheven manier dan Israël. Tot Israël is niet gezegd, zoals tot de Gemeente: 'Ik zal hem macht geven over de volken: en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf; als pottenbakkersvaten worden zij verbrijzeld, zoals ook Ik [die macht] van Mijn Vader ontvangen heb' (vgl. Ps. 2 met Op. 2:26-27).

Jesaja 42.

'Zing voor de Heere een *nieuw lied*, Zijn lof vanaf het einde der aarde' (vs. 10).

In dit hoofdstuk zien wij in de eerste plaats Christus als Mens en als Dienstknecht; wij zien er Hem Die op aarde gekomen is in vernedering, maar door God volkomen beproefd. Hij zal het werk dat Hij te midden van het kwaad begonnen heeft, voleindigen, totdat Hij 'met waarheid het recht zal hebben voortgebracht' en 'het recht op aarde zal hebben bevestigd' (vs. 3-4). De Heere zal Hem geven 'tot een verbond voor het volk en tot een licht voor de heidenvolken'. Wat Hij hier beneden in de vernedering begonnen heeft, zal Hij in heerlijkheid voleindigen. Deze eer zal de Heer aan geen anderen geven (vs. 8). De voorgaande dingen zijn gekomen tijdens Zijn verblijf op aarde; de nieuwe dingen beginnen (vs. 9).

Dan weerklinkt het nieuwe lied van het einde van de aarde, op de zee en op de eilanden, in de woestijn en haar steden, in de dorpen van Kedar, in de rotsstenen, op de top van de bergen, kortom: overal in de bewoonde wereld. Het is het nieuwe lied van de verlossing; het oordeel wordt uitgevoerd; de duisternis wordt voor hun aangezicht tot licht gemaakt en het kromme tot recht (vs. 16). Het is de vervulling van wat Johannes de Doper voor het volk aangekondigd heeft in hoofdstuk 40 van dezelfde profeet.

Het is ook de verwezenlijking van dat wat ons in het bijzonder in de Psalmen gegeven is. Maar hier is alles meer algemeen. Het is hier niet zozeer de Koning, die Zijn regering aanvaardt. We hebben hier heel de bewoonde wereld, bevrijd van het juk van satan. Alles is gebracht van de duisternis tot het licht, van de slavernij tot de vrijheid en tot een vreugde, die alle harten vervult. Het is in overeenstemming met het nieuwe karakter van Christus: Hij, de Zoon des mensen, Die vroeger in vernedering Zich openbaarde als de trouwe Dienstknecht, is verheven op de troon van de heerlijkheid en heeft goddelijke macht aangenomen.

Tegelijk wordt hij erkend als de algemene Verlosser door alle volken, door de hele aarde en door Zijn volk: het volk, dat eens blind was en nu kan zien; dat eerst gevangen was en nu tot vrijheid is gekomen; dat eerst doof was en waarvan nu de oren zijn geopend; dat eerst een voorwerp was van toorn en nu een voorwerp van ontferming is geworden.

Dat alles is treffend mooi! We zien Christus, Die vernederd was en nu verheven is op Zijn troon. Maar wij vinden er Christus niet als het slachtoffer, zoals in Psalm 33, of Christus als het geslachte Lam, zoals in Openbaring 5. Het is meer de nederige Dienstknecht, Die Zijn taak voleindigd heeft en nu over de hele wereld heerst - die wereld, die Hij gemaakt heeft tot een toneel van licht en waarheid, van gerechtigheid en vrijheid, tot verheerlijking van de Heer!

Voordat wij een conclusie willen trekken, willen wij eerst nog het tweede gedeelte onderzoeken, waar in het Nieuwe Testament van het nieuwe lied melding wordt gemaakt.

Openbaring 14

‘En zij zongen een *nieuw lied* voor de troon, en voor de vier dieren en de oudsten’ (vs. 3).

Een totaal nieuw toneel, dat wat zijn karakter betreft werkelijk Joods is, geeft hier aanleiding tot het zingen van het nieuwe lied. We hebben nu niet de geopende hemel voor ons, zoals in hoofdstuk 5 van ditzelfde Boek. Ook niet de aarde, die voor de oprichting van het Koninkrijk van Christus gereinigd is, zoals in de Psalmen.

Nee, we vinden hier de innige relatie tussen het aardse en het hemelse toneel, gezien vóórdat het historisch zover is. Door deze samenvoeging ontstaat er iets totaal nieuws, waardoor er aanleiding is om het nieuwe lied aan te heffen. Het is wel opmerkelijk dat hier een gedeelte van het uitverkoren volk, d.w.z. van het overblijfsel van Juda, in de hemel wordt gezien, terwijl het andere gedeelte van ditzelfde overblijfsel op de aarde gevestigd is. Deze twee groepen zijn niet het overblijfsel van de twaalf stammen, en ook niet de grote menigte van verlost volkeren, die we in hoofdstuk 7 vinden voorgesteld; nee, het zijn de twee gedeelten van het overblijfsel van Juda.

Ongetwijfeld is dit het hemelse gedeelte, dat het martelaarschap heeft ondergaan tijdens de grote verdrukking; en dat is heel verschillend van de Gemeente met de opgestane en verheerlijkte heiligen van het Oude Testament. De Gemeente en deze laatstgenoemde heiligen worden allemaal samen voorgesteld door de oudsten. En dan zijn er nog de vier levende wezens (de vertaling ‘dieren’ is niet correct), die het ‘geslachte Lam’ omringen in de heerlijkheid. Het nieuwe lied wordt ditmaal *voor de troon en voor de vier dieren en de oudsten aangeheven*, door deze opgestane hemelse groep.

Het tweede, het aardse gedeelte, wordt ons te zien gegeven terwijl het deel uitmaakt van het gevolg van het Lam op de berg Sion, zoals in Ps. 2 wordt gezegd: ‘Ik heb mijn Koning gezalfd over Sion, Mijn heilige berg’. Dit laatste heeft plaats vóórdat Zijn regering met het nieuwe Jeruzalem en de tempel officieel erkend en gevestigd wordt. Van deze 144.000 zijn de helden van David een type. Van deze twee groepen zingt de eerste in de hemel een nieuw lied en zij leert aan de tweede om het op de aarde te zingen. Deze twee sferen waar het nieuwe lied gezongen wordt, worden zo met elkaar verbonden. Er is eenstemmigheid in het verheerlijken van de Zoon van David, van de Messias van Israël, zowel in de hemel als op aarde.

Uit dit alles blijkt, wat voor een grote plaats Israël in Gods gedachten inneemt, wat trouwens uit het hele Boek Openbaring blijkt. Maar wat hier vooral in het oog valt is dit: dat het Lam, staand als geslacht, in het midden van de troon in de hemelse heerlijkheid, dezelfde Persoon

is als de Zoon van David, gezalfd op de berg Sion, en dat Hij in beide gevallen waardig is dezelfde lof te ontvangen.

Conclusie

Na deze uitlegging - misschien te lang, maar naar we hopen toch nuttig en leerzaam - schijnt het ons toe dat de volgende waarheden ons duidelijk zijn geworden.

1. De *inhoud* van het nieuwe lied is ons alleen in Openbaring 5:9-10 in eigen woorden gegeven. De verheerlijkte heiligen erkennen er het geslachte Lam als de Enige die waardig is om de raadsbesluiten van God ten opzichte van de wereld uit te voeren; om een koninkrijk op te richten, waar alle dingen in de hemelen en op de aarde met God verzoend zullen zijn. In dit lied wordt de verlossing door het bloed van het Lam van mensen uit elk geslacht en taal en volk en natie verheerlijkt. Dit lied kondigt aan dat het Lam aan Zijn geliefden de titel geeft van hemelse koningen en priesters en ook dat zij deel zullen hebben aan Zijn aardse regering.
2. Het lied zelf heeft niet steeds dezelfde waarde en hetzelfde karakter; dit hangt van de omstandigheden af en van de plaats waar het gezongen wordt. Zo is het in Psalm 33 gegrond op het werk van de verlossing, net zoals in Openbaring 5; maar in Psalm 40 op de opstanding van Hem, Die ons laten delen in Zijn eigen lofspraak. In de volgende Psalmen verheerlijkt het nieuwe lied de nadering en ten slotte de vestiging van de persoonlijke regering van Christus, waaraan ook Zijn geliefden deel zullen hebben.
3. Wanneer we rekening houden met alles wat we gezegd hebben, dan concluderen wij dat er, om zo te zeggen, verschillende nieuwe liederen zijn. Maar het zijn allemaal gedeeltelijke nabootsingen van het nieuwe lied dat al de verlost en in de heerlijkheid zullen aanheffen in Openbaring 5.

Ten slotte geven we onze uitleg wat de betekenis van de woorden zelf betreft:

1. Het nieuwe lied staat altijd in betrekking tot *de nieuwe omgeving*, waarin zij die het zingen, zich bevinden. Zo wordt het in Openbaring 5 gezongen door de opgestane heiligen, die *in de hemel en in de heerlijkheid* zijn gekomen. Zo wordt het in de Psalmen en in Jesaja gezongen door het overblijfsel van Israël of door de volken op een vernieuwde aarde, die gereinigd is door de oordelen.
2. Het nieuwe lied staat altijd in betrekking tot het *nieuwe karakter* van hen die het zingen. Het wordt aangeheven door hemelse heiligen van alle tijden, heiligen die opgewekt en verheerlijkt zijn. Het klinkt uit de mond van het aardse overblijfsel van Israël, dat door de bekering de herstelling van alle dingen heeft beleefd. Het komt uit de mond van de volken die, nadat ze het Evangelie van het Koninkrijk ontvangen hebben en hun afgoden hebben verlaten, verlost zijn door het aannemen van het Evangelie. Om volledig te zijn voegen we er aan toe dat het gezongen wordt door de martelaren van het overblijfsel, nadat ze opgewekt en verheerlijkt zijn; ze heffen het aan in verbinding met het overblijfsel van Juda, dat op de aarde leeft rondom de Messias, Die tot Koning gezalfd is op Sion (Openb. 14).
3. Maar het nieuwe lied verheerlijkt in de eerste plaats de nieuwe karaktertrek waarmee Christus Zich openbaart en de nieuwe heerlijkheid waarmee Hij bekleed is. Het verheerlijkt Zijn overwinning, Zijn waardigheden, Zijn regering in de hemel en op de aarde, Zijn rechten en Zijn roem; dit alles wordt geopenbaard en Zijn verlost worden er mee verbonden. Het verheerlijkt de eeuwige resultaten van Zijn offer en

ook van Zijn opstanding, waardoor de oude bedeling een einde genomen heeft en de nieuwe is begonnen.

Hij is dus het enige Voorwerp van het nieuwe lied, *Hij* Die er in alle opzichten door verheerlijkt wordt; Hij in Zijn overwinning over alles wat Zich tegen Zijn regering verheft! Maar bovendien zien we in het nieuwe lied van Psalm 40, hoe door Christus als Mens, God die Hem uit de doden heeft opgewekt, verheerlijkt wordt.

Wanneer we dus het nieuwe lied van verschillende kanten bezien, dan merken we op dat het niet altijd op dezelfde plaats gehoord wordt en ook niet door hetzelfde koor wordt gezongen. Maar wel zien we dat het altijd het lied is van de overwinning van Christus: overwinning door de dood, door de opstanding, door het oordeel, en door de vestiging van Zijn regering!

H. Rossier